

slag Nr. 3, som handler om Fastsættelse af en Maksimalindlaansrente, men denne Sag vil jeg gerne gemme til sidst, hvorfor jeg vender mig til Ændringsforslag Nr. 4, hvor der er Tale om at tillade, at der hæves Penge paa en Sparekasse- eller Bankbog ved Check. Paa dette Punkt har der været rettet Henvendelse til Udvalget ikke blot fra Sparekasser, men ogsaa fra de samvirkende Detailhandlerforeninger, som har ønsket, at Sparekasserne skulde have en saadan Ret til at lade hæve ved Check. Her, forekommer det mig, har Staten igen kun een Interesse, nemlig at sørge for, at Forholdet lægges til Rette saaledes, at der ikke let kan forekomme Fejltagelser eller Misbrug. Naar det derfor ved Ændringsforslaget bestemmes, at en Bog, paa hvilken der kan hæves ved Check, paa Forside, Titelblad og paa hver Side i Bogen skal have Paategning om, at Bogen ikke kan paaregnes at udvise det Tilgodehavende, som Bogens Ejer virkelig har i Banken, forekommer det mig, at man har gjort alt, hvad der kan gøres, for at forebygge Fejltagelser.

Ændringsforslag Nr. 6, som jeg dernæst skal omtale, drejer sig om at tillade Bestyrelsen for de saakaldte selvsupplerende Sparekasser at supplere sig selv, dog med den Tilføjelse, at Handelsministeren kan udnævne et Medlem. Jeg skal her udtale — jeg tror i øvrigt ogsaa, det blev nævnt af den ærede Ordfører for Udvalget —, at det under Sagens hele Behandling har været ganske uomtvistet, at de saakaldte selvsupplerende Sparekasser hører til de allersolideste Pengeinstitutter i Landet, og naar det er Tilfældet, vil det allerede af den Grund for mig være forbundet med den allerstørste Betænelighed at gaa til en Forandring. Min Betragtning er den, at man i Forretningsforhold, i Forhold til Penge, gør bedst i at lægge Ansvaret paa forholdsvis faa Skuldre, saaledes at Ansvaret virkelig føles, hvor det skal føles. Jeg tror, at man ved at gaa til en saa stor Kreds som 25 Repræsentanter, som det er foreslaaet i Regeringsforslaget, kommer for langt ud, kommer dertil, at den ene tænker om den anden, at han vel kiger efter og sørger for, at alt gaar rigtigt. Jeg mener, kort sagt, at det er bedre, at en snævrere Kreds har Ansvaret, og af denne Grund har jeg sluttet mig til Tanken om paa dette Punkt at holde paa Kommissionens Forslag.

Jeg skal derefter vende mig til Bankloven. Her er min Stilling til Spørgsmaalet om Checks ganske den samme,

som jeg nylig udviklede. Ændringsforslag Nr. 3, som er stillet af det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), gaar ud paa, at Banker af en vis Størrelse foruden at have den til deres Drift fornødne Kassebeholdning og foruden at have 5 pCt. af deres Gældsforpligtelser anbragt i let realisable og sikre Værdipapirer yderligere skal have en Kontantreserve af 5—12 pCt. af Indlaansbeløbet. Jeg har ikke kunnet slutte mig til dette Ændringsforslag, idet jeg mener, at man derved kommer til at lægge en død Haand paa en alt for stor Kapital. Maa jeg til Belysning af Forholdet først sige, at i de Banker, om hvilke der her er Tale, er Gældsforpligtelsen saa stor, ca. 785 Millioner, at de 5 pCt., som skal være anbragte i let realisable Papirer, vil andrage henimod 40 Mill. Kr. I Betragtning heraf forekommer det mig, at det er for meget at kræve, at yderligere 5—12 pCt. skal være anbragte i Kontanter eller paa Folio i Nationalbanken. Indlaanssummen i de Banker, det her drejer sig om, er omkring 550 Mill. Kr., og det Beløb, paa hvilke den døde Haand altsaa vil blive lagt, vil andrage ikke mindre end mellem 27 og 66 Mill. Kr. Om disse Penge vil det altsaa gælde, at de enten skal ligge i Bankernes Kasser uden at virke eller ogsaa skal være anbragte i Nationalbanken paa Folio. Man maa huske paa, at hvis Nationalbanken faar disse Indlaansmidler paa meget billige Indlaansvilkaar, vilde ogsaa den være nødt til at lade dem ligge forholdsvis uvirkosomme hen, naar den under Kriseforhold skulde være i Stand til at løse den Opgave, der tilsigtes løst med det foreliggende Lovforslag. Jeg kan af den Grund, jeg her nævner, ikke anbefale at stemme for Forslaget, men maa anbefale at stemme imod det.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 4, det Ændringsforslag, der er blevet begrundet bl. a. af de ærede Medlemmer fra Verninge (Jensen-Sønderup) og Bjerre (Jørgen Jensen), vil jeg bede om at maatte komme tilbage til det i Forbindelse med min Omtale af Maksimalindlaansrenten.

Jeg vender mig derefter til Ændringsforslag Nr. 5, der gaar ud paa, at Dommere ikke maa sidde i en Banks Direktion eller Repræsentantskab. Jeg er gaaet med til Forslaget, ikke fordi jeg mener, at det er stærkt paakrævet — saa vidt jeg ved, kan man ikke pege paa noget